

2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia art. 42 REACH.

- Skarżąca twierdzi, że w zakresie, w jakim ECHA może próbować oprzeć się na art. 42 ust. 1 REACH jako przepisie, który przyznaje jej uprawnienie lub stanowi podstawę prawną do wydania zaskarżonej decyzji, art. 42 ust. 1 REACH nie przyznaje ECHA uprawnienia i nie stanowi podstawy prawnej do wydania zaskarżonej decyzji, i że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA naruszyła art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie ECHA nie wydała stosownej decyzji przewidzianej w art. 42 ust. 1 REACH. Skarżąca twierdzi, że ECHA stale interpretowała art. 42 ust. 1 REACH jako przepis, który nie uprawnia do wydania stwierdzenia braku zgodności z przepisami.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasad prawnych Unii: prawa do bycia wysłuchanym, prawa do przedstawienia odpowiedzi oraz repliki, prawa do obrony, prawa do bycia poinformowanym oraz prawa do dobrej administracji. Skarżąca twierdzi, że bezpośrednią konsekwencją naruszenia tych uprawnień proceduralnych i procesowych jest możliwość stwierdzenia nieważności i nieważność zaskarżonej decyzji. Innymi słowy, gdyby ECHA nie naruszyła uprawnień proceduralnych i procesowych skarżącej, wynik postępowania byłby całkowicie inny.

4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- Skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności obowiązującą w Unii. Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie jest odpowiednia lub niezbędna, nie stanowi najmniej uciążliwego środka, a powstałe niedogodności były nieproporcjonalne do realizowanych celów.

5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w wykładni wymogów w zakresie danych na podstawie REACH.

- Skarżąca podnosi, że ECHA popełniła błąd w wykładni wymogów w zakresie informowania, jeśli chodzi o sekcję 8.7.2 załącznika X, zważywszy, że w rzeczywistości nie istnieje żaden wymóg przeprowadzenia na drugim gatunku badania toksyczności na etapie rozwoju prenatalnego. Skarżąca wskazuje zatem, że wydając zaskarżoną decyzję, ECHA działała bez podstawy prawnej i przekroczyła granice swych uprawnień dyskrecyjnych.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Hernández Zamora/OHIM – Rosen Tantau (Paloma)

(Sprawa T-369/15)

(2015/C 320/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hernández Zamora, SA (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rosen Tantau KG (Uetersen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Rosen Tantau KG

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Paloma” – zgłoszenie nr 11 638 971

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie R 1697/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania strony lub stron, które sprzeciwiają się niniejszej skardze.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2015 r. – Jordi Nogues/OHIM – Grupo Osborne (BADTORO)

(Sprawa T-386/15)

(2015/C 320/51)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Sanmartín Sanmartín i E. López Parés)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „BADTORO” – zgłoszenie nr 10 975 027

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 kwietnia 2015 r. w sprawie R 2570/2013-2